

► Johann Christian Lünig: Theatrum Ceremoniale Historico-Politicum oder Historisch- und Politischer Schauplatz aller Ceremonien, Leipzig 1719

■ Historické otázky přímé

1. Ceremoniál představuje pravidla sloužící pro setkávání lidí různě postavených a pro zdůraznění moci vládce.
2. Ceremoniál je nákladný, vychází vstříc ctižádostivcům, může svazovat jednání. Na druhou stranu umožňuje vládu a zachování řádu (vzbuzení respektu), odráží řád světa, určuje pravidla pro setkávání (např. panovníka s jeho poddanými, dvořanů navzájem), předchází zmatku.
3. Podle Lüniga to jsou „moudří zákonodárci“, např. Mojžíš.
4. V určitých společenských vrstvách byla regulována většina běžného denního programu včetně vstávání a uléhání, jídla a slavností (radostné, např. narozeniny, narození a křest, i smutné, tj. pohřby). Přirozeně byly regulovány také velké státní slavnosti (korunovace).
5. Ceremoniální předpisy pocházely z Burgundska (vévodství vzniklé za stoleté války s centrem na území dnešní Belgie a severozápadní Francie).

■ Historické otázky kontextuální

1. Na Bažantím ostrově probíhala jednání o pyrenejském míru mezi Francií a Španělskem roku 1659.
2. Samuel Pufendorf byl německý filozof, právník a historik, jeden ze zakladatelů nového přístupu k přirozenému právu, dlouho působil jako kancléř švédského krále.
3. Holdování je ceremoniální uznání určitého krále za panovníka ze strany jeho poddaných, zpravidla k němu docházelo před korunovací na sněmu, popř. těsně před korunovací v katedrále; léno je území nebo hodnost (úřad), který je panovníkem propůjčen za slib věrnosti, předmět vztahu mezi lenním pánem a vazalem (manem).
4. Panovník měl skrze ceremoniální úkony vzbuzovat respekt mezi lidem. K němu přispíval také luxus s dalšími vnějšími znaky jeho výjimečnosti, protože prostý lid příliš neužívá podle Lüniga rozum a dá spíše na smysly.
5. Jedná se o jedno z historických území dnešní Francie.